

dermed. Jeg tror ikke, at man i og for sig kan sige med nogen synderlig Vægt, at Obligationernes Værdi og Soliditet forøges gennem den givne Panteret, og det er efter vort Skøn et daarligt Princip, thi det ser jo dog underligt ud, at naar Staten skal laane til et saadant Formaal, skal der gives Sikkerhed for Laanet af Kommunen, men naar Kommunen maaske kort Tid efter ønsker at optage et Laan til et eller andet andet Formaal, kan den godt faa det uden at skulle stille nogen Sikkerhed. Det forekommer os, at Staten her stiller et Krav, som er urigtigt. Derfor stiller vi disse Ændringsforslag, som jeg skal tillade mig at anbefale.

Piper: Naar jeg har begæret Ordet, er det for at udtale mig om Ændringsforslagene Nr. 2 og 3. Dette Lovforslag er jo fremkommet for at raade Bod paa den herskende Boligmangel og søger at gøre dette ved at yde en Støtte i Form af Statslaan til Kommuner, som disse enten kan anvende til selv at bygge for eller kan udlaaene videre til Bygherrer, som selv vil bygge. Jeg finder det fuldstændig rigtigt og nødvendigt, at Staten griber ind under de nu bestaaende Tilstande og søger at fremme Byggeriet. Men jeg mener, at dette bedst vilde kunne være sket ved, at man havde ydet en øjeblikkelig kraftig Støtte, end paa den foreslaaede Maade ved at yde Laan, som afdrages igennem over 40 Aar til en billig Rente. En kraftigere Støtte i Øjeblikket vilde være glemt bagefter for Statshusholdningens Vedkommende, hvorimod man stadig vil have dette Laan til en billig Rente staaende, og denne Udlaansrente er betydelig mindre, end hvad Staten selv kan laane til i Øjeblikket. Statens Rente er jo i Øjeblikket mindst 5 pCt., og man skal her laane ud til Kommunerne til 4 pCt. Mine Meningsfæller og jeg har derfor tilladt os at stille dette Ændringsforslag, som vel ikke byder det, der efter vor Mening var det mest tiltalende, den større Hjælp i Øjeblikket og derefter normale Laanevilkaar, men dog forhindrer, at Staten, saa længe Laanet bestaar, skal nøjes med denne billige Udlaansrente, som let kan medføre Konsekvenser paa andre Omraader. Derfor har vi stillet disse Ændringsforslag, som gaar ud paa, at efter 10 Aars Forløb hæves Renten og som Følge deraf ogsaa hele Totalydelsen med $\frac{1}{2}$ pCt. Jeg tillader mig at anbefale disse Ændringsforslag.

Finansministeren (Brandes): Det Ændringsforslag under Nr. 6, som er stillet af hele Udvalget, har jeg allerede tiltraadt, og jeg skal nu her kun gentage, at jeg meget vel kan gaa ind paa det. Dets Formaal er at stille de private som Bygherrer og Kommunen som Bygherre ens; der kan ydes det samme Laan i begge Tilfælde fra Staten. Den ærede Ordfører (Jørgen Berthelsen) gjorde opmærksom paa, at Meningen jo ikke kunde være den, at Kommunen ved en saadan Lejlighed skulde have det Laan, den modtog af Staten, til en billigere Rente, end den paa sin Side tog, naar den laante det ud til den private Bygherre. Jeg skal ganske bekræfte, at saaledes kan Loven ikke fortolkes, og Finansministeriet vil kunne have Haand i Hanke med den Slags Ting, for der staar i selve Lovforslaget, at Finansministeren fastsætter de nærmere Regler for Laanets Anvendelse.

Dernæst er der stillet nogle Ændringsforslag af et Mindretal, som mærkeligt nok har to Ordførere i dette høje Ting, noget, man ellers ikke plejer. Den største Del af disse Ændringsforslag gaar ud paa, at Kommunerne ikke skal give Panteobligationerne, som fremkommer ved Udlaanet fra Kommunens Side, som Sikkerhed til Staten. Jeg maa nu derom sige, at der ikke fra Kommunernes Side, medens dette Lovforslag har været under Behandling — og det har jo ogsaa været behandlet og er fremsat af en Kommission —, er kommet nogen Indsigelse mod denne Fremgangsmaade, saa Mindretallet er mere kommunalt end selve Kommunen i dette Tilfælde. Dernæst er der dog Mulighed for, at der ydes Staten større Sikkerhed ved, at Panteobligationerne overdrages til denne, og naar man netop fra Mindretallets Side i øvrigt er bekymret for, at Staten ikke skal være stillet tilstrækkelig gunstigt ved denne Lejlighed, maa man sige, at der er ikke Grund for Mindretallet til at gaa imod, at denne yderligere Sikkerhed gives. Det kan jo ogsaa tænkes, at en Kommune — jeg skal ikke nævne noget som helst Eksempel derpaa — ikke frembød saa overordentlig Sikkerhed og særlig ikke i Fremtiden vilde frembyde saa overordentlig Sikkerhed, at ikke en yderligere kunde behøves. Til sidst maa jeg sige, at det er jo Hensigten, naar man modtager Obligationer for disse Laan, at overdrage dem til Hypotekbanken, og denne Fremgangsmaade er tiltraadt af Udvalget, idet der ikke er stillet noget Ændringsforslag paa